

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

XXIV. De quoda[m] malo monacho, pessimè mortuo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

ligentium, fratrum & filiorum suorum.

*De quodam malo monacho pessimè
mortuo.*

CAPVT XXIV.

POST illa miranda opera vel signa quæ ad legentium vel audientium spiritualem ædificationem suprâ præmissa sunt, sequatur & istud quod post vniuersa illa me comperisse contigit. Nec solum me post illa hoc comperisse contigit, sed insuper post illa omnia prouenisse accidit. Fuit in monasterio Lehunensi, ecclesiæ Cluniacensi subiecto, frater quidam nomine & habitu monachus, sed vita & moribus monasticæ conuersationi & sanctitati non parum aduersus. Hic strenuus & perspicax in humanis, hebes & obcæcatus erat in omnibus ferè diuinis, & ad monasticum propositum pertinentibus rebus. Corripiebatur sæpè à Priore suo, & à religiosis fratribus in iam dicto monasterio, cum eo simul morantibus, & multa propter excessus suos frequenter tam verborum, quam verberum sponte vel inuitus probra ac iniurias tolerabat. Videbatur aliquando in eo proficere spiritualium cura

K

medi-

medicorum, & specie tenus conuersus à prauis studijs putabatur. Sed paruo interiecto tempore, non solum in nullo melior, sed insuper omni spreto coelestis medicinæ labore, seipso deterior apparebat. Producta est hæc eius pertinacia multo tempore, nec alicuius studio finire potuit, quousque eo indurato, ille qui attingit à fine vsque ad finem fortiter, congruum tam diuturnis malis finem imposuit. Depositus erat ab exteriorum administratione, meritò culparum suarum & inuitus ac murmurans, regularibus claustris septis retinebatur. Non potuit tandem pati tam odibilem sibi clausuram, & diabolico dolore stimulatus, carceris sui iniurias in Priorem vel fratres suos casu aliquo refundere gestiebat. Erant prope ipsam Ecclesiam, horrea, ad recondendas fruges monasterij præparata. Cōcluserant intra eadem Prior ac fratres suum penè totius anni victum, & tam ad esum quam ad potum sibi ex ipsis frugibus necessaria præparauerant. Nam quia terra illa parum vini fertilis est non solum panem ad edendum, sed & ceruisiam ad bibendū, ex ipsarum frugum succo conficere soliti erant. In hæc fratrum victualia nequam ille exarsit. Et arbitratus mala
quæ

quæ pro sceleribus suis à fratribus percussus fuerat, damnis eorum se eis optimè recompensaturum, igne horrea prædicta succendere parat. Vnde clauus claustrum fur nocturnus furatus, de claustrum egreditur, & vniuersorum absentia explorata, occultè igne horreis iniicit, sic quod ad claustrum nullo sciente regreditur. Iamque fratres matutinis pro more finitis laudibus, ad strata propria reuersi fuerant, & ecce immixtus à monacho ignis paulatim succrescens, in manifestas subito flamas erupit. Exclamat ille sacrilegus primus, & velut innocens & inscius facti quasi ad extinguendum cum alijs accurrit. Laborantibus tamen cunctis & ad flamas extinguendas pro posse occupatis, respicit ille nec adiuuat, & velut vltioni congratulans, ociosus spectator assistit. Non tulit hoc in longum diuina censura, nec (vt de similibus solet) tantum nefas in posterum punire distulit. Mox enim eum percutienti angelo tradens, inuisibili gladio peremit, cunctisque qui aderant videntibus, morte præsentis pariter & æterna frustra. Fratres tam subito & horrenda eius morte perterriti, elisum ad terram, iamque exanimem, in manus suscipiunt, atque ad abluendum pro

more deferunt. Iamque illi ad lauandum nudato, clauem quam paulò ante furatus fuerat, cum nephanda manu adhuc tenentem reperiunt. Placuit ita Deo & ad corrigendos pertinaces in malo homines, sic disposuit. Nam cum vitali spiritu recedente, mos sit vniuersa corporis membra dissolui, manum mortui huius ad retinendam clauem quam ad tantum scelus perpetrandum furata fuerat, tenacem reddidit. Fecit hoc ne vindicta tanti sceleris casui deputaretur, fecit, vt virus eius notum fieret, vt maiore miraculo seipsum ne quam ille quod viuens noluerat, mortuus proderet & vt omnes ad quos tam pessimi criminis fama pertingeret, à consimili opere deterreret. Iam dictæ igitur clauis & aliarum quas nunc reticeo rerum indicijs, de tanti mali auctore certificati fratres, cadauer illud cuius animam iam inferus possidebat, vtpote furis, sacrilegi, incendiarij, excommunicati, à consortio sanctorum corporum expulerunt, & procul extra Christianum cimiterium proiecerunt.